

Relacionen el trastorn obsessiu compulsiu amb alguns símptomes a l'infantesa

04/2009 - Psicologia. Un equip de recerca liderat per l'investigador del Departament de Psiquiatria i de Medicina Legal de la UAB Miguel Angel Fullana, psicòleg de l'Institut d'Atenció Psiquiàtrica de l'Hospital del Mar i investigador del King's College Institute of Psychiatry de Londres, ha dut a terme el primer estudi que relaciona els símptomes obsessius i els rituals compulsius a la infància amb el risc de patir un trastorn obsessiu compulsiu a l'edat adulta. Una de les principals conclusions de la recerca és que tenir obsessions i rituals compulsius reiterats en la infantesa augmenta notablement aquest risc.

Els investigadors han obtingut, per primer cop, evidències objectives de que existeix una correlació entre les obsessions i rituals en la infància, (quan els subjectes estudiats tenien 11 anys), i la probabilitat de patir trastorn obsessiu compulsiu en l'edat adulta.

La recerca s'ha fet a partir de les dades de l'anomenat "estudi Dunedin" que ja fa 36 anys que es duu a terme amb la població de Dunedin, a Nova Zelanda. Es tracta de l'únic lloc al món on s'ha fet un seguiment de diverses variables psicològiques a llarg termini, des del naixement fins a l'adulesa, sobre una mostra de 1000 persones. Els investigadors han avaluat l'evolució de dues variables en els participants en diversos moments de la seva vida, als 11, als 26 i als 32 anys d'edat: la presència reiterada d'idees obsessives (pensaments recurrents i no desitjats de poder fer mal a altres, per exemple) i de rituals compulsius (com la necessitat de rentar-se les mans reiteradament, de comprovar una i altra vegada les petites accions del dia a dia o de fer activitats repetitives sense cap sentit).

A partir de l'anàlisi d'aquestes dades, els investigadors han obtingut, per primer cop, evidències objectives de que existeix una correlació entre les obsessions i rituals en la infància, (quan els subjectes estudiats tenien 11 anys), i la probabilitat de patir trastorn obsessiu compulsiu en l'edat adulta (observada als 26 i als 32 anys en les persones consultades). Concretament, els nois i noies de la mostra que tenien símptomes obsessius o compulsius reiterats als 11 anys, un 8% en la població estudiada, tenien sis vegades més probabilitats que la resta de patir el trastorn obsessiu compulsiu quan eren adults.

"Tot i així, no cal alarmar-se davant dels casos d'infants amb aquests símptomes, són molt habituals en els nens d'entre 8 i 10 anys, i la freqüència de la malaltia en l'edat adulta no arriba al 2%. Però sí caldria enfocar els esforços preventius en aquests infants, ja que hem vist que en la resta de la població aquest risc és molt menor", afirma el doctor Fullana.

Segons indiquen els autors de l'estudi, els resultats de la recerca són extrapolables al nostre context, tot i haver estat obtinguts sobre una mostra de Nova Zelanda, ja que les característiques i la incidència d'aquest trastorn mental són similars a tot arreu.

El trastorn obsessiu compulsiu està generalment condicionat per antecedents familiars amb la malaltia, i el seu tractament té una component psicològica, basada en tècniques d'exposició i de prevenció de resposta, i una part de teràpia farmacològica basada en l'administració d'antidepressius.

En la recerca, publicada a la revista American Journal of Psychiatry, han participat investigadors del King's College de Londres; de la Universitat de Duke a Durham (EUA); de la Universitat de New South Wales a Sidney (Austràlia); i de la Universitat d'Otago (Nova Zelanda); coordinats pel doctor Miguel Àngel Fullana, investigador del Departament de Psiquiatria i de Medicina

Legal de la Universitat Autònoma de Barcelona, de l'Institut d'Atenció Psiquiàtrica de l'Hospital de Mar de Barcelona, i de l'Institut de Psiquiatria del King's College de Londres.

Miguel Ángel Fullana

Departament de Psiquiatria i de Medicina Legal

Universitat Autònoma de Barcelona

Obsessions and Compulsions in the Community: Prevalence, Interference, Help-Seeking, Developmental Stability, and Co-Occurring Psychiatric Conditions. Fullana, MA; Mataix-Cols, D; Caspi, A, et al. AMERICAN JOURNAL OF PSYCHIATRY. Volume: 166, Issue: 3 [329-336] (2009)